

DUBROVACKI TRAGOVI U BUKURESTU CRKVA MARIJA MAJKA MILOSTI - MARIA HURURIILOR

miercuri, 04 august 2021

Najstarija katolička crkva u Bukurešti je crkva Marija Harurilor (Bara ia), odnosno Marija Majka Milosti.

Nalazi se u samom centru Bukurešta, blizu poznatog trgovog centra Unirea. Zaštitnica crkve je bl. Djevica Marija, a svetkovina (kako bismo mi rekli) slavi se 8. rujna na Malu Gospu. Im posjetitelj u crkvu zate i ga prekrasan veliki kip Majke Božje na oltaru, ognuta plavim plave boje.

Osnivanje ove katoličke župe seže daleko unatrag u Srednji vijek, a vjernici ove župe bili su Mađari, Bugari, Nijemci, Talijani i Dubrovčani (najpoznatiji su dokumentima kao Raguzani, od latinskog naziva za Dubrovnik, odnosno Raguza). Tu se već od 1228. godine nalaze dominikanski redovnici, a od 1278. i franjevci. Navodi se već oko 1321. godine postojanje jedne drvene rimokatoličke crkve između rijeka Dâmbovița i Bucureștiu. Brojne borbe s Osmanlijama i Reformacija dovele su do ukidanja katoličke župe južno od Karpati, i tek nakon Protureformacije (crkvene) ponovo se osnivaju tri katoličke župe i to u gradovima Târgoviște, Câmpulung și București. Razvojem Bukurešta i priključnjem finansijskih sredstava iz više europskih zemalja na sadašnjem mjestu crkve podizaje se nova crkva i to u razdoblju 1720-1740., koja je nažalost izgorijeta godine 1804. Zanimljiv je naziv „Biserica“; prema nekim dolazi iz mađarskih riječi, a prema nekim istraživačima dolazi od slavenske riječi „borotstvo“; odnosno bratstvo raznih nacija ujedinjenih u istoj vjeroispovijesti. Crkva se ponovo obnavlja godine 1812. ali ponovo je izgorijeta 1847. Kasnije je ponovo izgraditi katolici koji su došli iz Transilvanije, odnosno iz gradova Ciuc, Odorhei, Caianu și Treiscaune. Krajem XIX stoljeća većina katolika koji pripadaju ovoj župi je mađarskog podrijetla.

U lanku Francisca Palla (lank dostupan na internetskoj stranici <http://bmim.muzeulbucurestului.ro/>) pod naslovom Novi podaci o povijesti Bukurešta sredinom 18. stoljeća (Noi date despre istoria Bucureștilor la mijlocul secolului al XVIII-lea) stoji: „U našim materijalima, kao što je za otkrivanje, nalaze se brojni podaci o katoličkim kolonijama u Bukurešti. No, ta je kolonija brojano dosta skromna. U studenome godine 1746. obuhvaćala je – nakon Bečičevog izvješčanja iz 1746. – otprilike stotinu vjernika. To je otprilike 12 kuća, odnosno obitelji, stalno nastanjene u Bukurešti, koje broje 52 duše i isto toliko (duša) među stranim pridionicima. A ti su došli iz Bečića, iz Poljske, iz Venecije, iz Raguze (odnosno Dubrovnika), iz Mađarske, Armenije i Transilvanije. Desericky dodaje i katolike iz Bugarske i iz Dalmacije (ovi potonji venecijanski podaci)...“

U istom lanku stoji da se prema jednom memoriju Bonaventure Lenicha, nalazilo samo 4 ili 5 dubrovačkih obitelji, koje su ovdje došle nakon Austrijsko-turskog rata iz 1735.-1739., a koje su se bavile trgovinom i sigurno finansijski doprinijele izgradnji crkve ostavivši tako neizbrisiv trag u Bukureštu.

Unutrašnjost je crkve jednostavna, njome vladaju imponantni kipovi svetaca među kojima se isti je kip Majke Božje na oltaru. Izvana crkva je toranj koji stržari ulazu u dvor ovog crkvenog kompleksa. Kada budete dolazili u Bukurešt obavezno posjetite ovu crkvu i prisjetite se veza slavne Dubrovačke Republike, preko svojih trgovaca, sa domovinom.

Maria Lacchici

